

Mot.
1988/89
Fö426 – 431

Motion till riksdagen

1988/89: Fö426

av Gudrun Norberg (fp)

Försvaret och I 3

Som en del i den pågående försvarsdebatten ingår planerna på nedläggning av ett antal regementen i Sverige. I 3 i Örebro är ett av dem. Det är för övrigt inte första gången örebroregementet är hotat.

Det är förvisso så att strukturförändringar är nödvändiga ibland och försvaret utgör inget undantag. Det är i regel en mycket smärtsam process medan den pågår, men när den väl är genomförd skall resultatet vara en bättre rustad struktur, tidsenligt anpassad med större kraft och effektivitet. Detta är syftet också med försvarets organisationsförändringar.

Förutsättningen är emellertid att strukturen blir den rätta, att de förändringar som görs är väl underbyggda och att ekonomiska kalkyler har bärighet. Om underlaget visar sig vara felaktigt och beräkningarna inte håller i verkligheten skadas strukturen och resultatet blir inte bra. Ett sådant misstag måste undvikas, då det skulle skada det svenska försvaret djupt.

Ett historierikt regemente som I 3 betyder mycket för sin bygd. Det står för trygghet och allmän försvarsvilja. Länets regemente är även en betydelsefull plattform för folkförsvaret; såsom mobilisering där folk bor, stöd till hemvärn och frivilliga, totalförsvarssamordning, rekrytering, utbildning nära hemmet, försvarsinformation samt hembygdens försvar. Därför är det ett stort och allvarligt steg som tas om regementet skulle läggas ner. Det måste finnas mycket tungt vägande skäl och full säkerhet i de ekonomiska vinster som påvisas.

Beträffande I 3 är det, som jag ser det, risk att de ekonomiska beräkningarna inte har denna bärighet. Och ett nedlagt regemente kan inte gärna återuppstå, därför måste försvarskommittén noggrant pröva frågan.

Överbefälhavaren har i en överslagsberäkning angivit att nedläggning/flyttning av I 3 ger en årlig vinst/besparing på 55 milj. kr. I 3 samt Bohllins Revisionsbyrå AB har därefter, under ledning av länsstyrelsen i Örebro län, gjort en detaljberäkning som visar att man i bästa fall får en vinst/besparing på 16 miljoner kronor per år från och med år 2008. Detta under förutsättning att inga krigsplaceringsbara officerare slutar sina anställningar. Om 10% slutar förbyts vinsten även efter år 2008 i förlust. Erfarenheterna av hittillsvarande förbandsnedläggningar visar att minst 30% av officerarna slutar.

De ekonomiska kalkylerna måste också ta hänsyn till att en försvarsområdesstab skall finnas kvar i Örebro – även enligt ÖB:s förslag. Nuvarande hemvärns- och frivilligavdelning måste vara kvar. Mobiliseringsförråd för

Närke-brigaden skall vara kvar samt ett omfattande lokalförsvär. Även skjutfältet i Kilsbergen kvarstår. Av detta följer att repetitionsutbildningen bäst och billigast kan ske i Örebro län.

Ett grundläggande beredskapskrav är att arméförbanden skall mobilisera där folket bor. I Örebro län finns 270 000 invånare av vilka över 20 000 är värnpliktiga och 10 000-tals försvarsfrivilliga. Det är knappast rimligt att tro att det finns några ekonomiska vinster att hämta på att flytta närkingarnas grundutbildning till Östergötland.

En förutsättning för att bibehålla försvarsviljan hos yrkesofficerare, värnpliktiga och allmänhet i de orter som drabbas av nedläggningar, är full övertygelse om att dessa nedläggningar är till förmån för Sveriges försvar. Den övertygelsen finns inte beträffande I 3 idag.

Både ÖB:s överslagsberäkning och länets detaljberäkning är gjorda på kort tid och behöver troligen bearbetas mera. Men det är inte tillfredsställande att resultatet av två kalkyler skiljer sig på ett så avgörande sätt. I dagens läge kan det inte finnas större tilltro till ÖB:s beräkning än till den lokala. En nedläggelse av I 3 på dessa grunder är utesluten, enligt min mening.

Hemställen

Med anledning av vad ovan anförts hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om säkra ekonomiska beräkningar innan frågan om regementsnedläggningar prövas.

Stockholm den 24 januari 1989

Gudrun Norberg (fp)